

РЕШЕНИЕ

№ 15561

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **2402** по описа за **2026** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба от директор на офис „Красно село“ на ТД на НАП – С., чрез главен юрисконсулт П. П., срещу Решение № 4657/23.12.2025г. постановено по АНД № 20251110211962/2025 г. на СРС, НО, 96-ти състав. Със съдебното решение е отменено НП № 833081-F820694, издадено на 19.06.2025 г., от директор на офис „Красно село“ на ТД на НАП – С., с което на „НГ КОНСТРУКТ“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК], са наложени две административни наказания „имуществена санкция“ в размер от по 500.00 лева – общо 1 000.00 лева, за две отделни нарушения на чл. 11, ал. 3 от Наредба № Н-13 за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица от 17.12.2019 г.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт. Твърди се, че неправилно СРС е приел, че нарушението представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Иска се обжалваното решение да бъде отменено и постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуалния си представител юрк. П., поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация- „НГ КОНСТРУКТ“ ЕООД, в съдебно заседание се представлява от адв. Д., който оспорва касационната жалба като неоснователна. Претендира присъждане на

адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 от ЗА.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от СРС, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, съдът е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 АПК. Въззивният съд обосновава е приел, че от събраните доказателства се установява, че жалбоподателят е извършил вменените му нарушения, но също така ги е отстранил, още преди съставяне на АУАН, отчел е, че в самото наказателно постановление е отбелязано, че нарушението се извършва за първи път и всички тези обстоятелства в съвкупност са обоснали извода му за маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Фактическите положения по случая са установени правилно въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства, а правните му изводи кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция.

От фактическа страна касационният жалбоподател е санкциониран за това, че в качеството му на осигурител, не е спазил 7-дневният срок по чл. 11, ал. 3 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за подаване на декларация образец № 6 по чл. 2, ал. 2 от Наредбата, съответно за месеците септември 2024 година и януари 2025 година.

Настоящата съдебна инстанция възприема изводите на СРС досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН в процесния случай. В настоящия казус, отчитайки всички конкретни обстоятелства по извършване на нарушението, СРС правилно е приложил закона, приемайки, че приложим досежно процесното изпълнение е редът по чл. 28 от ЗАНН, предвид конкретиката на случая.

Споделят се от настоящата инстанция и изводите, че защитените с разпоредбата на чл. 11, ал. 3 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. обществени отношения са накърнени в незначителна степен. Ето защо, като е отменил издаденото НП, прилагайки предвидения в чл. 28 от ЗАНН, СРС е постановил валидно, допустимо и правилно съдебно решение, което следва да бъде оставено в сила. При касационната проверка на същото по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият състав не констатира наличие на някое от отменителните основания по чл. 348 от НПК.

При този изход на ответника по касация се дължат разноси на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН във вр.с чл. 143 АПК. В проведеното по делото съдебно заседание процесуалният представител на ответника по касация е претендирал присъждането им на основание чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата, но в случая не е налице договор за това, поради което разноси не се присъждат. По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4657/23.12.2025г. постановено по АНД № 20251110211962/2025 г. на СРС, НО, 96-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.